

At leve i det mirakuløse - kraften i proklamation.

Vi læste fra Esajas Bog 25 v 11 -12

"Han bryder dine stejle fæstningsmure ned, Han jævner dem jorden, så de ligger i støvet"

Intet kan du gøre i dig selv. Mange kristne kæmper med sig selv for at leve et "rigtigt" kristent liv - at blive gode nok. Men Gud forlanger ikke dette af os, han ved at vi ikke i os selv kan leve et liv uden synd.

Peter Halldorf skriver i sin bog "Uberørt land At: "Evangeliet handler ikke først og fremmest om, hvad vi skal gøre, men om hvad vi skal være" Husk vi er skabt i hans billede se 1. Mosebog kap 1 v 27. "Gud skabte mennesket i sit billede" Her henvises til Ånden i os, Jesus Kristi egen ånd, som har taget bolig i os ved frelsen.

Jesus lever i dig, med alt hvad han er - hvor meget plads giver du ham?

Romerbrevene skriver i kap. 3 v 23: "Alle har syndet og mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af Hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus"

Vi talte om at overgive os til han i afmagt og erkendelse af, vi intet godt kan gøre. D.D. har jeg talt med 3 mennesker (uafhængige af hinanden) som alle kontaktede mig for at erkende, at de følte sig som uværdige kristne - de følte alle, at de var kommet til korte i deres liv, at alt som de rørte ved og som de gerne ville, ikke blev som de håbede på.

Hos de tre mennesker så jeg synds erkendelsen - den synds erkendelse, som jeg oplever at ALLE kristne på et tidspunkt må se i øjnene - dette uanset hvor smertefuldt det syntes at måtte være.

Men det er i denne afmagt og erkendelse at Jesus Kristus kan træde igennem os med sin herlighed.

Jeg takker og priser Herren for den frihed som han har løskøbt os til.